Redactiunea, Administratiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Tërgulu Inului Nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ.
Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare, Tërgulŭ Inului Nr. 30.
Inserate mai primescŭ în Viena R. Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), H. Schalek, Alois Herndel, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat: în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI

(NUMĔRŬ DE DUMINECĂ 13)

„Gazeta" ese în fiă-care ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe anŭ.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brasovŭ:
a administrațiune, piața mare, Tërgulŭ Inului Nr. 30 etagiulu I.: pe unu anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anŭ 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 69.—Anulŭ LVI. Brașovŭ, Duminecă, 28 Martie (9 Aprilie) 1893.

Din causa sfintelorŭ sërbătorĭ, ḑiarulŭ nu va apăré până Mercurĭ séra.

Nou abonamentŭ
la
GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Aprilie 1893 st. v.

se deschide nou abonamentŭ, la care invitămŭ pe toțĭ amicii și sprijinitorii fóiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaría:

pe unŭ anŭ . . . . 12 fl.
pe șése lunĭ . . . . 6 fl.
pe trei lunĭ . . . . 3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe unŭ anŭ . . . . . 40 francĭ
pe șése lunĭ . . . . . 20 „
pe trei lunĭ . . . . . 10 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe unŭ anŭ . . . . 2 fl.
pe șése lunĭ . . . . 1 fl.

Pentru România și străinătate:

pe unŭ anŭ . . . . 8 francĭ
pe șése lunĭ . . . . 4 „

Abonarea se póte face mai ușorŭ prin **mandate postale.**

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei".

Brașovŭ, 27 Martie v.

Sërbătórea cea luminată de mâne ne face sĕ aruncămŭ o privire asupra trecutului și viitorului némului nostru.

Strîmbătățile acestei lumĭ și sórtea neegală, ce este dată individiḑilorŭ, ca și popórelorŭ, au adusŭ cu sine, ca poporulŭ românŭ dintre Tisa și Carpațĭ sĕ nu se pótă bucura până acuma și elŭ de libertatea și drepturile ce i se cuvinŭ.

Abia scăpatŭ din lanțurile iobăgiei, Românulŭ șĭ-a schimbatŭ, dela 1848 încóce, de douĕ-orĭ stăpânii fără sĕ ajungă a-șĭ vedé împlinite măcarŭ în parte dorințele și aspirațiunile sale naționale.

Pe lângă tóte jertfele aduse în sânge și avere, amŭ ajunsŭ, ca astăḑĭ, cu tóte că nu mai suntemŭ iobagĭ, sĕ fimŭ mai amenințațĭ și mai primejduițĭ în limba și naționalitatea nóstră, ca înainte de 1848.

Posomorîte suntŭ prospectele nóstre și în viitorŭ, cum este posomorîtă vremea, care în locŭ de florĭ și de verdéță. ne aduce la Pascĭ gerŭ și zăpadă.

Și de ce ni-se parŭ atâtŭ de posomorîte aceste semne ale viitorului? Credețĭ, că dóră prigonirile și uneltirile dușmanilorŭ némului nostru ne-ar puté face, fiă și numai pe o clipită, sĕ ne îndoimŭ în isbânda causei nóstre drepte?

Nicĭ-odată!

Nu va fi cu putință acelora, carĭ vorŭ sĕ ne stîngă ca naționalitate deosebită română, sĕ isbutéscă cu planurile lorŭ infernale astăḑĭ, când suntemŭ multŭ mai înaintațĭ și când ni-se dau atâtea miilóce de a puté sĕ ne apĕrămŭ fața cu unŭ astfelŭ de atentatŭ barbarŭ; nu le va fi, ḑicemŭ, cu putință, decâtŭ numai atuncĭ, décă noi nu ne vomŭ sci împlini datoria și chiămarea.

Pe câtă vreme fiiĭ națiunei nóstre se vorŭ încălḑi la raḑele binefăcĕtóre ale iubirei de frate; pe câtă vreme noi vomŭ fi condușĭ de marile idealurĭ naționale, pentru carĭ s'au jertfitŭ premergĕtorii noștri în luptă, ér inimile nóstre vorŭ fi pline de sfânta însuflețire pentru libertate și dreptate, n'avemŭ a ne teme de nimicŭ, ci putemŭ privi cu încredere și cu curagiu înaintea nóstră.

Décă este ceva, ce ne neliniștesce și ne face sĕ ne îngrijimŭ adêncŭ de viitorulŭ nostru, suntŭ numai semnele triste, ce le vedemŭ icĭ și colo, că iubirea și legătura dintre frațĭ este turburată de certe și intrigĭ meschine, că marile idealurĭ naționale suntŭ umbrite de patimele intereselorŭ personale și că însuflețirea cea nobilă și desinteresată pentru causă este adese-orĭ înlocuită de pofta profană, de a face svonŭ și paradă sécă.

Nu putemŭ dér sĕ nu ne aducemŭ aminte, că cea mai de frunte și cea mai ferbinte dorință a luptătorilorŭ redeșteptărei nóstre naționale a fostŭ, ca înainte de tóte sĕ căutămŭ a întări sĕmênția nóstră printr'o strînsă legătură și unire între tóte mĕdularile națiunei nóstre.

Nicĭ-odată n'amŭ avutŭ mai multă lipsă de acéstă concordiă și unire între frațĭ ca acum, când după ce ni-s'au nimicitŭ tóte drepturile naționale, este în celŭ mai mare periculŭ și esistența bisericei nóstre naționale, cea din urmă întăritură, îndĕrĕtulŭ căreia s'a adăpostitŭ veacurĭ întregĭ neamulŭ nostru multŭ prigonitŭ.

Orĭ ce-amŭ face și amŭ întreprinde dér astăḑĭ, trebue sĕ avemŭ în vedere, că în timpurĭ critice și de mare primejdiă se cere înainte de tóte sĕ fimŭ una și nedespărțițĭ toțĭ fiiĭ națiunei; sĕ căutămŭ a ne închega șirurile și a ne întări pentru luptele viitóre.

Acésta însĕ nu se póte fără de abnegare de sine și fără de a pune mai pe susŭ de tóte causa sfântă, pentru care luptămŭ.

De-ar reînvia în inimele nóstre cu îndoită putere foculŭ iubirei de ne-amŭ, ce-a condusŭ pe părinții noștri și a însuflețitŭ pe apostolii Românismului!

Manifestulŭ de unire

alŭ Mitropoliei române de Alba-Iulia cu biserica Romei din 7 Oct. 1698 și condițiunile unirei.

D-lŭ Nic. Densușianu ni-a comunicatŭ textulŭ originalŭ în limba română alŭ actului fundamentalŭ de unire a bisericei române din Transilvania cu biserica Romei.

Aflămŭ de bine a publica și în numĕrulŭ de Duminecă acestŭ actŭ, subsemnatŭ de protopopĭ și de Mitropolitulŭ Atanasie și întăritŭ cu pecetea Mitropoliei Belgradului, lăsândŭ sĕ urmeze și conclusiunile, ce le face d-lŭ Densușianu din punctŭ de vedere istoricŭ.

Eată textulŭ:

Pe foia ântâia.

„Noi mai în josŭ scrișii Vlă-
„dica, Protopopii și opii Besé-
„ricilorŭ Rumânesci dămŭ
„în scire tuturoru cărora se cu-
„vine, mai vêrtosŭ Țĕrei Ardélu-
„lui. —

† „Cercândŭ schimbarea aces-
„tei lumĭ înșelătătóre, și nestarea,
„și nepeirea sufletelorŭ, căruia în
„mĕsură mai mare trebue a fi de
„câtŭ toate, din bunăvoia nóstră
„ne unimŭ cu Beserica Romei cea
„catholicéscă și ne mărturisimŭ a
„fi mădulările cestii Biserică sfinte
„catholicéscă a Romei prin céstă
„carte de mărturie a nóstră. Și
„cu acele privilegiomurĭ
„vom sĕ trăimu cu care
„trăiescu mădulările și popii
„acestei Bisericĭ sfinte, pre-
„cum înălția Sa Impĕratulŭ și co-
„ronatulŭ craiul nostru în milos-
„tenia decretumului Inălției sale
„ne face părtașĭ, care milă a năl-
„ției sale nevrêndŭ a o lăpăda
„cum se cade credincioșilorŭ
„Inălții Sale acéstă carte de măr-

FOILETONULŬ „GAZ TRANS."

Versurĭ religióse.

La patima și învierea Domnului nostru Isusŭ Christosŭ.

I.

Domnulŭ nostru Isusŭ Christosŭ
Celŭ cu nume prea e frumosŭ
De Tatălŭ a fostŭ trimisŭ,
Precum prorocii au scrisŭ,
Ca lumea s'o mântuéscă
De robia strămoșéscă.
Dulcele Isusŭ Cristosŭ
Din ceriurĭ venindŭ icĭ josŭ,
Ucenicĭ ș'a adunatŭ
Multe minunĭ a lucratŭ,
Pe ómenĭ i-a învĕțatŭ
Cum sĕ scape de pĕcatŭ,
Dér puținĭ l'au ascultatŭ;
Cei mai mulțĭ potrivă-au statŭ
Ba-ai jidovilorŭ preoțĭ
Strigau într'o gură toțĭ:
Acestŭ omŭ legea ne strică
Și de elŭ la toțĭ ni-e frică,
Haide-țĭ dér sĕ-lŭ rĕstignimŭ
Pe cruce sĕ-lŭ pironimŭ,
Căcĭ viu de îlŭ vomŭ lăsa.
Totŭ poporulŭ va strica.

II.

Christosŭ, décă a vĕḑutŭ
Cumcă vremea i-a sositŭ
Ca sĕ se plinéscă tóte,
Cele din vecĭ așeḑate,
Vrĕndŭ cina sĕ o gătéscă
Prin ea sĕ ne dăruéscă
Taina cea dumneḑeéscă
Ș'a adunatŭ pe a-i sĕi
Doi-spre ḑece 'nvĕțăcei
Și cu toții au cinatŭ
Ér Isusŭ a așeḑatŭ
Taina sfintei beuturĭ
Sfintei cuminecăturĭ.
Ș'a ḑisŭ Isusŭ către ai sĕi
C'așa sĕ facă și ei
Intru pomenirea sa,
Atuncĭ vicleanulŭ Iuda
Către-ai lui Christosŭ dușmanĭ
Așa ḑise: dați-mĭ banĭ
Dați-mĭ trei ḑecĭ de argințĭ
Și vi-lŭ dau sĕ-lŭ rĕstignițĭ,
Eu voiu da o sĕrutare
Sĕ cunóscețĭ voi pe care
Va trebui sĕ-lŭ legațĭ
Și morții cumplitŭ sĕ-lŭ dațĭ,
Jidovii banĭ îi dădea
Iuda 'n pungă îi băga
Și pe Christosŭ îlŭ vindea.

III.

Pe Isusŭ décă l'au prinsŭ
La Archierei l'au trimisŭ
Sĕ-lŭ judece întâiu ei
Mai marii Archierei,
Apoi de-acolo legatŭ
L'au trimisŭ și la Pilatŭ,
Pilatŭ décă l'a vĕḑutŭ
Către dênsulŭ a grăitŭ
— Dér ce vii tu mĕi pe aicĭ
Și facĭ între ómenĭ pricĭ?
Ér Christosŭ la elŭ privia
Și nimicŭ nu rĕspundea:
Atuncĭ Pilatŭ cu mâniă
Strigă — „Ce? nu-mĭ rĕspunḑĭ mie?
Nu sci că eu îsŭ domnŭ tare
Ș'am putere fórte mare
Putere de slobоḑire,
Putere de rĕstignire!"
Isusŭ cu capulŭ plecatŭ
Așa ḑise lui Pilatŭ
„Tatălŭ putere ți-a datŭ!"
Ér Pilatŭ eși afară
Și-așa ḑise la popórĕ
— Eu destulŭ am judecatŭ,
Dér nu 'lŭ aflu vinovatŭ,
Că n'are nicĭ unŭ pĕcatŭ.
Atuncĭ jidovii-au strigatŭ
— Rĕstignesceni-lŭ Pilate
C'acesta le face tóte,
Că de nu lŭ vei rĕstigni
La Chesariu prietenŭ nu-i fi.
Atuncĭ Pilatŭ cunoscêndŭ
Ce au jidovii în gândŭ
Mânile și le-au spălatŭ
Apoi pe Isusŭ l'a datŭ
Ḑicêndŭ: „io-sŭ nevinovatŭ
De acestŭ sânge preacuratŭ
Și 'n ĕstŭ omŭ dumneḑeescŭ
Nicĭ o vină nu găsescŭ!"
Ér jidovii au strigatŭ
— Alŭ lui sânge vremŭ sĕ viă
Spre a nóstră sĕminția!"

IV.

Și până l'au rĕstignitŭ
Rĕu de totŭ lau chinuitŭ
Purtându-lŭ cu mare sîlă
Și bătêndu-lŭ fără milă
Dintr'o curte și-altă curte
Pumnĭ și palme dându-i multe
Pe care i-au vindecatŭ
Aceia palme i-au datŭ,
Și-i făcură multŭ nĕcasŭ,
Lovindu-lŭ peste obrazŭ.